

Θαβώριος λόγος

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

2008 – 2025

Σαρώστε αυτό τον κωδικό
με την κάμερα
του κινητού σας
και γίνετε μέλος της
κοινότητας «Μεταμόρφωση»
στο Viber.

Θαβώριος Λόγος

Διμηνιαία έκδοση ενημέρωσης και πνευματικής οικοδομής

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ιερός Ναός

Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Τηλ.: 2310-828 989

www.inmetamorphoseos.gr

Facebook: Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως Σωτήρος

Υπεύθυνος Σύνταξης:

Αρχ/της Νικόλαος Παπαγεωργίου

Συντακτική ομάδα:

Αρχ/της Νικόλαος Παπαγεωργίου

Δήμητρα Λαφάρα

Δομνίκη Νικολοπούλου

Μαρία Ψωμά

Δημήτρης Χότας

Χρυσοβαλάντης Κραβαρίτης

Μπερμπερίδης Γεώργιος

*Οι απόψεις που παρουσιάζονται σε κάθε κείμενο - άρθρο εκφράζουν
το συγγραφέα αποκλειστικά και όχι τη συντακτική ομάδα του περιοδικού.*

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

ΜΥΣΤΗΡΙΑ

ΔΙΑΒΟΛΑ

ΕΝΤΥΠΑ

ΟΙ ΕΘΙΜΟΙ

ΕΠΙΘΕΤΙΚΑ

Ιερός Ναός
Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

Επισκεφθείτε μας στο... www.inmetamorphoseos.gr

100 Τεύχη «Θαβώριος Λόγος» Μια πορεία φωτός

Από το 2008 μέχρι και σήμερα, ο Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος εκδίδει ανελλιπώς το περιοδικό **«Θαβώριος Λόγος»**, ένα έντυπο που γεννήθηκε με αγάπη, επιμονή και όραμα. Φτάνοντας πλέον στο 100ό τεύχος, στεκόμαστε με ευγνωμοσύνη ενώπιον αυτής της πορείας που διήρκεσε πάνω από δεκαέξι χρόνια, μια πορεία γεμάτη πίστη, αγώνα και δημιουργία.

Το ενοριακό μας περιοδικό δεν είναι απλώς ένας φορέας ενημέρωσης· είναι θεολογικό, ψυχαγωγικό, κοινωνικό, γαστρονομικό και ενημερωτικό καθρεφτίζοντας την πολυδιάστατη ζωή της ενορίας μας. Μέσα από τις σελίδες του αναδεικνύονται η πνευματική προσπάθεια, οι ενοριακές δράσεις, τα γράμματα, η τέχνη, ο πολιτισμός, η ιστορία, ακόμη και η χαρά της καθημερινής ζωής.

Εκφράζω από καρδιάς τις θερμές μου ευχαριστίες σε όλους όσοι συνέβαλαν - και συνεχίζουν να συμβάλλουν - με τη συγγραφή, την επιμέλεια, την προσευχή και την αγάπη τους

στο έργο αυτό. Το κάθε άρθρο, η κάθε λέξη, ήταν και παραμένει φωτεινή προσφορά στους ανθρώπους της ενορίας που είναι το σώμα της Εκκλησίας.

Ιδιαίτερώς στο παρόν επετειακό τεύχος, ευχαριστούμε με σεβασμό και συγκίνηση τον Παναγιώτατο Ποιμενάρχη μας Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης **κ. Φιλόθεο**, ο οποίος με την αγάπη του και το τιμητικό άρθρο του κοσμεί την προσπάθεια αυτή, ενισχύοντας το πνευματικό της κύρος και το ενοριακό της μήνυμα.

Όπως το φως του Θαβώρ φωτίσε τους Μαθητές του Χριστού στη Μεταμόρφωση, έτσι κι εμείς ευχόμαστε το φως που αναδύεται μέσα από το **«Θαβώριο Λόγο»** να φωτίζει τη ζωή όλων μας, να κατευθύνει τα βήματά μας, να μας εμπνέει, να μας ενώνει και να μας οδηγεί πλησιέστερα στον Χριστό.

***Εις έτη πολλά
και ευλογημένα!***

Αρχιμανδρίτης
Νικόλαος Παπαγεωργίου

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Θεσσαλονίκη, 16 Ιουνίου 2025

«Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν μνησίαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν» (Α' Θεσ. 1:2-3)

Ὁ πρωτοκορυφαῖος Απόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος στὴν πρώτη πρὸς τοὺς προγόνους μας Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ Του, ἐπιδεικνύοντας σὲ αὐτοὺς ἰδιαίτερη ἀγάπη, στοργὴ καὶ ἐνδιαφέρον, εὐχαριστεῖ καὶ δοξολογεῖ τὸν Θεὸ γιὰ τὴν πνευματικὴ πρόοδο τῶν πρώτων χριστιανῶν τῆς πόλης μας καὶ μνημονεύει τὸ ἔργο τῆς πίστεως, τοὺς ἀδιάλειπτους κόπους, τὴν ἔμπρακτὴ ἀγάπη καὶ τὴν σταθερὴ ἐλπίδα τοὺς στὸν Κύριο τῆς δόξης.

Δανειζόμενος τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐνθουσιασμό τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μας, ἐκφράζω τὴν εὐαρέσκειά μου, τὸν δίκαιο ἔπαινο καὶ τὴν ἐν Κυρίῳ καύχησή μου γιὰ τὴν ὅλη ποιμαντικὴ μέριμνα καὶ διακονία τῆς εὐλογημένης ἐνορίας τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἰδιαίτερος δὲ γιὰ τὴν παρούσα ἐπετειακὴ ἔκδοση τοῦ ἐνοριακοῦ περιοδικοῦ «Θαβώριος Λόγος» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως ἑκατὸ τευχῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως καὶ κυκλοφορίας του.

Τὴν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη καὶ σκοπιμότητα τῆς περιοδικῆς αὐτῆς ἔκδοσης, ἡ ὁποία ἀδιάλειπτα ἐκδίδεται ἐπὶ δεκαεπτὰ συναπτὰ ἔτη, σοφὰ διείδε ὁ προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς Ἀρχιμ. Νικόλαος Παπαγεωργίου, ὑπὸ τὴν πεπνυμένη μέριμνα τοῦ ὁποίου καὶ σὲ ἄριστη συνεργασία μὲ τοὺς ἄλλους πατέρες τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ π. Χρήστο καὶ π. Εὐστάθιο, ἐπιτελεῖται τὸ καθόλου ποιμαντικὸ ἔργο τῆς ἐνορίας.

Τὸ παρὸν περιοδικὸ ἀποτελεῖ ἓνα σημαντικὸ «βῆμα» ἐκκλησιαστικοῦ, θεολογικοῦ, πνευματικοῦ καὶ ἐνημερωτικοῦ λόγου, τὸ ὁποῖο ἐνισχύει ποικιλοτρόπως, προβάλλει τὴν ὀρθὴ πίστι καὶ διδασκαλία, τὴν ὀρθόδοξη λατρεία καὶ ὀρθοπραξία, καὶ μεταδίδει στὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ τὴ διαχρονικὴ φωνὴ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, καὶ τὴν ἄοκνη στοργὴ τῆς Ἐκκλησίας γιὰ

τὴν κατὰ Θεὸν καράρτισή του. Ἐπιπροσθέτως, ἡ ἀνεκτίμητη αὐτὴ προσφορὰ στὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ καὶ στοὺς εὐσεβεῖς καὶ φιλομαθεῖς ἀναγνώστες ἀποτελεῖ τὸ ἀδιάψευστο θησαυροφυλάκιο καὶ τὴν ἀστείρευτὴ πηγὴ τοῦ ἀρχιερακοῦ ὕλικου πληροφοριῶν τοῦ ἐνοριακοῦ γίγνεσθαι.

Ἡ διακονία τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἄλλωστε, ἡ ὁποία ποικιλοτρόπως θεραπεύεται καὶ ἐν προκειμένῳ ἐντύπως στὸ περιοδικὸ «Θαβώριος Λόγος», δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐσωστρέφεια καὶ τὴν ἔλλειψη ποιμαντικῆς μέριμνας, ἀλλὰ εἶναι πηγὴ δυναμισμοῦ, ἀνοικτοσύνης καὶ πνευματικῆς καρποφορίας, ἔνθεος μαρτυρία τοῦ διαχρονικοῦ Εὐαγγελικοῦ μηνύματος ὅτι ὁ «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» (Πρὸς Ἑβραίους ιγ', 8), καὶ τοῦ αἰωνίου προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα, εὐλογῶ γηθοσύνως τὴν συμπλήρωση τῶν ἑκατὸ τευχῶν τοῦ ἐνοριακοῦ περιοδικοῦ «Θαβώριος Λόγος» τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, συγχαίρω ἀπὸ καρδίας τὸν π. Νικόλαο καὶ ὅλους τοὺς ὑπευθύνους καὶ εὐχομαι πατρικῶς τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυση καὶ τὸν θεῖο φωτισμὸ τῶν κοπιόντων γιὰ τὴν συνέχιση τῆς κυκλοφορίας του ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ εὐλογημένου ποιμνίου τῆς Ἑνορίας.

Μὲ θερμότες πατρικὲς εὐχὲς ἀγάπης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Θεσσαλονίκης

† ὁ Θεσσαλονίκης Φιλόθεος

Πώς έγραφαν οι αρχαίοι Έλληνες;

Η Ελληνική γλώσσα καταγράφεται εδώ και τρεις χιλιάδες περίπου χρόνια με το αλφάβητο. Η πρώτη, όμως, καταγραφή των ελληνικών συνέβη τουλάχιστον από 13^ο αι π.Χ., σε μια γραφή που ονομάστηκε *Γραμμική Β*. Αποτελούνταν από δεκάδες σύμβολα, κάθε ένα από τα οποία αντιστοιχούσε σε μια συλλαβή, ενώ μερικά αντιπροσώπευαν και ολόκληρες λέξεις. Η πρόγονός της, η *Γραμμική Α*, που είχε σχεδόν τα ίδια σύμβολα, δεν κατέγραφε την ελληνική αλλά μια άλλη γλώσσα (ναι, μιλιόντουσαν κι άλλες γλώσσες στην Αρχαία Ελλάδα). Η *Γραμμική Β* χρησιμοποιήθηκε από τους Μυκηναίους κυρίως για γραφειοκρατικούς σκοπούς, όμως δεν ήταν πρακτική, ούτε επιτυχής στην χρήση της και χάθηκε μαζί με την παρακμή των μυκηναϊκών βασιλείων. Έτσι, ενώ στην Κύπρο μια παρόμοια γραφή, το *Κυπριακό συλλαβάριο*, από τον 11^ο αι π.Χ. και εξής κατέγραφε τα ελληνικά, στον ελλαδικό χώρο, ακολούθησε μια περίοδος από την οποία δεν μας σώζεται κανένα ίχνος γραφής.

Μέσα από έντονες επαφές ελληνόφωνων πληθυσμών με τους Φοίνικες, μάλλον στις αρχές του 8^{ου} αι π.Χ. ή και νωρίτερα, οι πρώτοι υιοθέτησαν το σύστημα γραφής των δευτέρων (είναι επιβεβαιωμένο και το παραδέχονταν κι οι Αρχαίοι!). Το σύστημα γραφής των Φοινίκων κατέγραφε μόνο τα σύμφωνα των λέξεων και οι Έλληνες το εξέλιξαν σε πλήρες αλφάβητο. Σύντομα, διαδόθηκε στον ελληνικό χώρο και καθιερώθηκε, καθώς κατέγραφε με μεγάλη επιτυχία την γλώσσα. Από τόπο σε τόπο, βέβαια, διαφοροποιούνταν ελαφρώς ως προς το σχήμα, τον αριθμό ή την αξία των γραμμάτων, ώστε κάθε περιοχή να έχει το δικό της αλφάβητο. Για παράδειγμα, ο ήχος για το ξ καταγραφόταν στην

Κόρινθο ως Ξ (μαζί με μια κάθετη γραμμή) αλλά στην Αρκαδία ως Χ, ενώ αλλού δεν είχαν κάποιο σχετικό γράμμα και έγραφαν απλά ΚΣ. Με τα χρόνια, το αλφάβητο και ο τρόπος χρήσης του, φυσικά, υπέστη αλλαγές.

Κάποια γενικά χαρακτηριστικά της γραφής: Σε όλη την αρχαιότητα, έγραφαν μόνο κεφαλαία – τα μικρά γράμματα πρωτοεμφανίζονται τον 9^ο αι μ.Χ. Στην αρχή η φορά της γραφής ήταν από τα δεξιά προς τα αριστερά, αλλά σύντομα άλλαξε και έγινε όπως σήμερα. Τόνοι και πνεύματα στην αρχαία ελληνική γραφή δεν υπήρχαν! Τα πρώτα τονικά σημάδια επινοήθηκαν τον 3^ο και άρχισαν να καταγράφονται τον 2^ο αι π.Χ. Η δασεία, πάλι, είχε κάνει την εμφάνισή της από τον 4^ο αι. Σε κάθε περίπτωση, η χρήση και των δύο άργησε πολύ να επεκταθεί. Τέλος, η στίξη και ο χωρισμός των λέξεων μεταξύ τους ποικίλει πάρα πολύ από τα πρώτα δείγματα αλφαβητικής γραφής μέχρι το τέλος της αρχαιότητας.

Μία ενδιαφέρουσα ιστορία είναι η προέλευση του λατινικού αλφαβήτου από το ελληνικό. Από πολύ νωρίς, ελληνικές πόλεις είχαν ιδρύσει αποικίες στην περιοχή της νότιας Ιταλίας, οι οποίες έγιναν αφορμή μιας σειράς γλωσσικών επαφών με τους ντόπιους λαούς. Έτσι, μεταφέρθηκε στη χώρα το ελληνικό αλφάβητο, ιδίως το Ευβοϊκό, το οποίο είτε άμεσα είτε περνώντας πρώτα μέσω των Ετρούσκων προσαρμόστηκε από τους Ρωμαίους, ώστε να αποδίδει τα Λατινικά. Κατά κάποιο τρόπο, όλες οι γλώσσες που σήμερα χρησιμοποιούν το λατινικό αλφάβητο, χρησιμοποιούν στην πραγματικότητα μια μορφή του ελληνικού.

Δημήτριος Χύτας
Λαμπαδάριος Αγ. Παντελεήμονος

Μέσα Από Την Υμνογραφική Παράδοση Της Εκκλησίας

Απολυτίκιο της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

Απολυτίκιο Ἦχος Βαρύς

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ αἰῶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα, δόξα σοι.

Ἡ εορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως του Σωτήρος (6 Αυγούστου) ἔχει βαθύ θεολογικὸ καὶ δογματικὸ περιεχόμενο.

1. «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός»:

Ὁ Χριστὸς μεταμορφώθηκε στο ὄρος Θαβώρ καὶ φανέρωσε τὴ θεότητά Του. Ἡ δόξα Του δὲν Του δόθηκε ἀπ' ἔξω, ἀλλὰ ἀποκαλύφθηκε. Ἡ μεταμόρφωση ἐπιβεβαιώνει τὴν πίστη μας στὴ θεία φύση του Χριστοῦ.

2. «δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο»:

Ἡ ἀποκάλυψη ἐγένεε ὅσοι μαθητὲς μποροῦσαν νὰ ἀντέξουν. Ἡ δόξα του Χριστοῦ γίνεται ἀντιληπτή

ἀνάλογα με τὴν καθαρότητα του ἀνθρώπου. Τὸ φῶς εἶναι τὸ ἀκτιστὸ φῶς τῆς θεότητος, προσβάσιμο μόνον στους καθαρμένους.

3. «Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ αἰῶδιον»:

Ὁ ὕμνος μετατρέπεται σὲ προσωπικὴ προσευχή. Ὁ πιστὸς ζητᾷ τὴ μετοχή στο φῶς του Χριστοῦ, τὸ αἰώνιο καὶ ἀκτιστὸ φῶς που φωτίζει τὴν ὑπαρξὴ καὶ οδηγεῖ πρὸς τὴ θέωση.

4. «πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα, δόξα σοι»:

Ἡ Παναγία προβάλλεται ὡς μεσίτρια. Ὁ Χριστὸς ὀνομάζεται Φωτοδότης, δηλαδὴ Αὐτὸς που χορηγεῖ τὸ ἀληθινὸ φῶς. Ἡ ὑμνολογία καταλήγει σὲ δοξολογία.

Ἡ Μεταμόρφωση εἶναι ἀποκάλυψη τῆς Τριάδας, φανέρωση τῆς θεότητος του Χριστοῦ καὶ προτύπωση τῆς αἰώνιας δόξας των πιστῶν. Τὸ φῶς που φανερώθηκε εἶναι τὸ ἴδιο φῶς που προσδοκοῦμε νὰ ἀπολαύσουμε αἰώνια.

Χρυσοβαλάντης Καραβαρίτης
Πρωτοψάλτης Αγ. Παντελεήμονος

Φωτοστιγμές οικογενειακές
από τις τρεις κατασκηνωτι-
κές περιόδους του «Θαβώρ»
2025· από τον λαξευμένο
βράχο που ψιδυρίζει το όνο-
μά του, έως τον ναό του Σω-
τήρα Χριστού, αγιογραφημέ-
νο για να είναι οδηγός μας σε
κάθε ανάβαση.

ΕΝΟΡΙΑ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Ιούλιος - Ιούλιος 2025

Στις γεμάτες αβεβαιότητα και ανασφάλεια ημέρες μας, η φωνή του Χριστού μας, είναι η μόνη άγκυρα ελπίδας. Κυριακή 1 Ιουνίου, Πρωτομηνιά. Όρθρος, Αγιασμός, Θεία Λειτουργία.

Δυο χιλιάδες χρόνια πριν, ο Χριστιανισμός, κατέκτησε τον κόσμο με τη χαρά της Αναστάσεως. Μια νέα εμπειρία του χρόνου! Ανετράπη ο θάνατος, δεν είναι πλέον ένας απελπιστικός χωρισμός από τη ζωή, επειδή άρχισε η ανάσταση. Έφτασε μια νέα ημέρα, η μέρα της δημιουργίας της πρώτης Εκκλησίας που φέρνει την αιώνια ζωή και χαρά. Κι εμείς προσπαθούμε να παραμείνουμε ζωντανά μέλη της Εκκλησίας, που ίδρυσε ο Χριστός και μας παρέδωσαν οι Άγιοι Απόστολοι.

Πενήντα μέρες μετά την Ανάσταση, η μέρα της Πεντηκοστής. Ένα είδος χαρούμενης συνάντησης ανάμεσα στους ανθρώπους και τον κόσμο του Θεού, σε όλη του την ομορφιά και χάρη. Η εορτή της Πεντηκοστής που γιορτάστηκε φέτος στις 8 Ιουνίου, είναι η ολοκλήρωση όλων όσων έπραξε ο Χριστός. Ο Χριστός υποσχέθηκε πως το Πνεύμα του Θεού θα αποκαλύψει την αλήθεια και αυτό τώρα εκπληρώθηκε. Ο κόσμος, η ιστορία, η ζωή, ο χρόνος, όλα τώρα φωτίζονται με το τελικό υπερβατικό φως, το φως του Αγίου Πνεύματος που γιορτάσαμε την επομένη. Την προηγούμενη μέρα, το Σάββατο στις 7, ήταν μέρα αφιερωμένη στους αγαπημένους μας, που έφυγαν απ' τη ζωή. Ψυχοσάββατο. Τρισάγιο και επιμνημόσυνη δέηση, για τους κεκοιμημένους αδερφούς μας. Την Κυριακή, μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας, έγινε ο Εσπερινός της Γονυκλισίας, με τις υπέροχες, ιερές και συγκινητικές ευχές. Ευχηθήκαμε φώτιση και υγεία. Ο Παράκλητος, να φέρει γαλήνη στις ψυχές μας!

Όλοι μέσα μας έχουμε Πνεύμα Άγιο, από τη στιγμή που πήραμε το ιερό Βάπτισμα και το Χρίσμα. Είναι μέσα στην καρδιά μας μια μικρή φλόγα, μια

φλόγα που δροσίζει. Ο καθημερινός αγώνας μας, ας είναι να μη σβήσει ποτέ αυτή η φλόγα. Να είμαστε πάντα μέσα στη σωτήρια κιβωτό, που είναι η Εκκλησία. Να μοσχοβολάμε όπως το τριαντάφυλλο. Να εκπέμπουμε την Πνευματική ευωδία, την ευωδία του Χριστού. Να ευωδιάζει από μακριά το άρωμα των πράξεών μας, καλών, καθαρών, δίκαιων και γεμάτων Αγάπη!

Αυτόν το μήνα είδαμε με μεγάλη χαρά τη δημοσίευση και προβολή του έργου της «Κοινωνίας της Αγάπης» στον «Γαστρονόμο», περιοδικού της εφημερίδας «Καθημερινή». Μια αναγνώριση της διαρκούς προσπάθειας αλληλεγγύης, και ανάδειξης του έργου του Ενοριακού Φιλόπτωχου Ταμείου.

Τρίτη 10 προς Τετάρτη 11 Ιουνίου, είχαμε τη μικρή Πανήγυρη στο Ναό μας, προς τιμή της Παναγίας «Αξιον Εστί», της οποίας πιστό αντίγραφο της σεβάσμιας, θαυματουργής εικόνας φιλοξενείται κοντά μας. Τελέστηκε αγρυπνία, με Εσπερινό, Λιτανεία, Μικρό Αγιασμό, Όρθρο και Θεία Λειτουργία την παραμονή, ενώ ανήμερα Εσπερινός και Μικρό Απόδειπνο με Χαιρετισμούς στην Παναγία «Αξιον Εστί». Ας είναι βοηθός και προστασία όλου του κόσμου!

Στις 13 του μηνός, μια ακόμη ιδιαίτερα τιμητική διάκριση, για το πνευματικό και φιλανθρωπικό έργο που επιτελείται στην ευλογημένη ενορία μας καθημερινά, με τη χάρη του Θεού. Απονεμήθηκε στον Προϊστάμενο του Ιερού μας Ναού, το Έπαθλο Αρετής «Κλειώς Μισορλόγλου», από τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό, στο όνομα όλης της δραστηριοποιημένης ενορίας που εργάζεται σιωπηλά, άοκνα και δίνει ουσία σε κάθε πτυχή διακονίας. Ένα βραβείο που δίνεται κάθε δύο χρόνια σε κείνους που υπηρετούν έμπρακτα τα ιδανικά του ανθρωπισμού. Συγχαρητήρια στους πρωτεργάτες και όλους όσους συμβάλλουν στο σπουδαίο αυτό έργο!

Το καλοκαίρι μπήκε δυναμικά. Στην

καρδιά του καλοκαιριού, από αρχές Ιουλίου, είχαμε τη χαρά να αναλάβει νέος εφημέριος στο Ναό μας, ο πατήρ Γεώργιος Μπαλίνια και να διαδεχθεί τον σεβαστό και αγαπητό πατέρα Χρίστο, που αποχώρησε από την ενεργό διακονία, αφήνοντας πίσω του ένα σημαντικό έργο. Ας είναι φωτισμένος, ευλογημένος να διακονήσει με τη χάρη του Θεού την εκκλησία μας με αγάπη!

Από τις 30 Ιουνίου, η καρδιά της ενορίας και φέτος χτυπά στην ενοριακή μας κατασκήνωση «το Θαβώρ». Προέκταση της ενορίας και καμάρι όλων μας. Διαρκώς τελειοποιείται και ομορφαίνει. Μέχρι τώρα λέγαμε ότι η γύρω φύση ομορφαίνει την κατασκήνωση. Τώρα, ίσως είναι λίγο τολμηρό, αλλά θα μπορούσαμε να πούμε ότι «το Θαβώρ» ομορφαίνει τον περιβάλλοντα χώρο Αγκάλιασε και φέτος δεκάδες παιδιών. Στελέχη της κατασκήνωσης – ομαδάρχες και ομαδάρχισσες - δέχθηκαν τις ευχές, για καλή δύναμη στο υπεύθυνο έργο τους, και την ευλογία του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Φιλοθέου, την Παρασκευή πριν την έναρξη της κατασκηνωτικής περιόδου.

Για 14^η συνεχή χρονιά, τα μεγάλα αποθέματα καλής διάθεσης, οργάνωσης και σωστού προγραμματισμού από την πλευρά του αρχηγείου και των ομαδαρχών, συντηρούσαν την ατέλειωτη ζωντάνια των μικρών και μεγάλων κατασκηνωτών, με πολλές δράσεις, περιπέτειες και παιχνίδια. Δεν έλειπε φυσικά, ο συνεχής πνευματικός λόγος, που αβίαστα περνούσε στο μυαλό των παιδιών, μέσα από συζητήσεις, νουθεσίες, τις βραδινές διδακτικές ιστορίες, αλλά και την καθημερινή προσευχή ή τους εκκλησιασμούς, επεξηγηματικούς και μη.

Εκεί ο νους, ηρεμεί, ησυχάζει. Πόσο ακριβό, αλλά και σπάνιο είναι η γαλήνη του νου.... Αυτό είναι αληθινός πλούτος! Φαντάζει δύσκολο να αποκτηθεί, μέσα σε τόσες μέριμνες και σκοτούρες καθημερινές. Σ' έναν κόσμο που μας λέει από την παιδική μας ηλικία να είμαστε και οι πρώτοι και

οι καλύτεροι. Τουλάχιστον να μάθουμε στα παιδιά μας με το παράδειγμά μας και όχι με συμβουλές, την προσευχή συνεχή, καρδιακή, απλή. Να κάνουμε ό,τι περνάει απ' το χέρι μας και να ελπίζουμε με πίστη για το αύριο. Υπομονή σιωπηλή, χωρίς γκρίνια και αγανάκτηση. Πόσο εύκολο είναι άραγε; Οι Άγιοι Απόστολοι, που γιόρταζαν τη Δευτέρα στις 30 Ιουνίου, μας έδειξαν το δρόμο. Αρκεί να «βάλουμε αρχή» και να βαδίσουμε στα βήματά τους. Βήματα αποστολικά, ευαγγελικά, μαρτυρικά. Τι σημαίνει βήματα; Πράξεις κι όχι λόγια. Να ζούμε με έργα πολύκαρπα και θεοφιλή.

Στις 27 Ιουλίου, εορτάστηκε με ιδιαίτερη λαμπρότητα και με την παρουσία πλήθους πιστών, η μνήμη του Αγίου Ενδόξου, Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος του ιαματικού και αναργύρου, στον πανηγυρίζοντα ιερό Ναό του Αγίου Παντελεήμονος του Ιπποκρατείου Νοσοκομείου, - παρεκκλησίου της ενορίας μας. Το παρεκκλήσι αυτό ανακαινίστηκε πρόσφατα, με καθολική αλλαγή της στέγης και άλλων εργασιών, εντός και εκτός του ναού και του περιβάλλοντα χώρου και δεν έχει να ζηλέψει τίποτε από έναν κυρίως ναό.

Την παραμονή το απόγευμα, Σάββατο, 26 Ιουλίου, τελέστηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός της Εορτής, με αρτοκλασία και λιτανεία της Ιεράς Εικόνας και των λειψάνων του Αγίου. Ενώ ανήμερα την Κυριακή, Όρθρος και Πανηγυρική Πολυΐερατική Θεία Λειτουργία το πρωί και το μυστήριο του Ιερού Ευχελαίου, το απόγευμα.

Είθε να μεσιτεύει για μας στο Θεό, που έχει τεράστια δύναμη, με άπειρη αγάπη και φροντίδα διαρκή. Αυτόν μόνο μπορούμε να έχουμε καταφυγή, σ' Αυτόν ελπίζουμε να βρούμε παρηγοριά και ενίσχυση, λύτρωση και σωτηρία απ' όλα τα δεινά.

Καλό υπόλοιπο καλοκαιριού!

Επιμέλεια:
Δομνίκη Νικολοπούλου

Οι Παναγίες του Αιγαίου

**«Μες του Αιγαίου τα νερά
αγγέλοι φτερουγίζουν και
μέσα απ' το φτερούγισμα
τριαντάφυλλα σκορπίζουν»**

Κυρία Θεοτόκος, ή των πάντων Χαρά, Μήτηρ Θεού, Υπεραγία Θεοτόκε, Παναγία του Χάρου, Κυρία των Αγγέλων και τόσα άλλα! Η Παναγία μας είναι ένα πρόσωπο που ο ελληνικός λαός τιμά και σέβεται πολύ και από την πολλή αγάπη προς το πρόσωπο της έχει αποδώσει 1620 προσωνύμια. Σε κάθε μέρος της Ελλάδας υπάρχουν ναοί αφιερωμένοι στη χάρη Της. Με αφορμή το Πάσχα του καλοκαιριού, τον 15 Αυγούστο, θα παρουσιάσουμε ένα σύντομο αφιέρωμα στις Παναγίες του Αιγαίου.

Παναγία της Τήνου. Η πιο γνωστή εκκλησία των Κυκλάδων αφιερωμένη στην Παναγία. Πιστοί από όλη την Ελλάδα και όχι μόνο σπεύδουν στη χάρη Της, για να ανάψουν ένα κερί, να εκ-

πληρώσουν κάποιο τάμα και να την παρακαλέσουν. Λένε και είναι αλήθεια πως όποιος πάει στην Τήνο πάντα επιστρέφει. Ποτέ δεν είναι αρκετό ένα προσκύνημα.

Παναγία Χοζοβιώτισσα Αμοργός
Το μοναστήρι είναι χτισμένο σε ένα γκρεμό σε ύψος 300 μέτρων και για να

το προσεγγίσει κανείς πρέπει να ανέβει 271 σκαλιά. Σύμφωνα με την τοπική παράδοση η εικόνα της Παναγίας έφτασε στην Αμοργό

κατά την εποχή της Εικονομαχίας από την Παλαιστίνη και συγκεκριμένα από τη μονή στο όρος Χοζεβά όπου υπήρχει μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου. Έχει μήκος 40 μέτρα και μέγιστο πλάτος 5. Το κτίριο έχει οχτώ επίπεδα τα οποία επικοινωνούν μεταξύ τους με κλιμακοστάσια κτισμένα ή λαξευμένα στο βράχο. Η εκκλησία της Κυρά Παναγίας στέκεται σε έναν βράχο δίπλα στη θάλασσα, στον ομώνυμο οικισμό νοτιοδυτικά των Πηγαδιών.

Κάρπαθος Κυρά Παναγιά Χρονολογείται στον 6ο αιώνα και εδώ φυλάγεται η εικόνα της Παναγίας που

θεωρείται θαυματουργή και προσκυνείται από όλο το νησί. Ξεχωρίζει για τον χαρακτηριστικό κοκκινό τρούλο της. Ακριβώς κάτω από το εκκλησάκι απλώνεται μία πανέμορφη παραλία.

Λειψοί: Παναγία του Χάρου Εδώ βρίσκεται η μοναδική εικόνα της Παναγίας που δεν κρατά το Θείο Βρέφος, αλλά τον Εσταυρωμένο Χριστό. Η Παναγία του Χάρου γιορτάζει στις 23 Αυγούστου (εννιάμερα της Παναγίας). Τότε είναι που ανθίζουν και τα κρινάκια της Παναγίας. Τα λουλούδια τοποθετούνται στην εικόνα την Άνοιξη, στη συνέχεια ξεραίνονται και στη γιορτή της, κατακαλόκαιρο, ανθίζουν.

Μπαίνουμε στον μήνα που θα αξιω-

θούμε για ακόμα μία φορά να Τη γιορτάσουμε. Γιορτάζουμε τη Μάνα όλης της ανθρωπότητας, γιορτάζουμε τη Μητέρα του Κυρίου μας που μας δίδαξε με τη σιωπή της ακόμα και στη ώρες του απόλυτου μαρτυρίου, γιορτάζουμε το πρόσωπο που λάτρευαν και παρακαλούσαν όλοι οι Άγιοι. Ο Άγιος Νεκτάριος Της μιλούσε στον πληθυντικό, ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς την παρακαλούσε να το τον φωτίζει και ο Άγιος Παΐσιος όταν τον ρωτούσαν οι άνθρωποι πώς να σωθούν απαντούσε: «Να πιαστείς από το φουστάνι της Παναγίας. Δηλαδή, με απόλυτη εμπιστοσύνη, όπως αυτή που έχει ένα παιδάκι στη μάνα του.» Στη συνείδηση της εκκλησίας είναι βαθιά εδραιωμένη η αντίληψη πως, αν η Παναγία μεσιτεύσει υπέρ κάποιου προσώπου τότε ο Κύριος την ακούει από την πολλή αγάπη και το σεβασμό που της έχει. Σήμερα που η Ελλάδα μας παραπαίει ας γονατίσουμε με πόνο αγάπη ευλάβεια και πίστη μπροστά στη Μάνα μας και ας της ζητήσουμε να μεσιτεύσει για μας προσωπικά και για την πατρίδα μας! Καλή Παναγία σε όλους!

*Επιμέλεια
Μαρία Ψωμά*

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΚΑΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

Διηγέθηκαν: Ένας χαλίφης έκτισε ένα λαμπρό παλάτι και έγραψε έξω από την πόρτα του την εξής επιγραφή: «Το χαρίζω σ' όποιον είναι τέλεια ευτυχισμένος». «Γιατί είσαι ευτυχισμένος;» ρώτησε κάποιον που παρουσιάστηκε. «Έχω μια πολύ καλή οικογένεια, μία καλή γυναίκα, τα παιδιά μου είναι πολύ καλά, δεν έχω ανάγκες και γενικά ζω σ' έναν επίγειο παράδεισο». «Λες ψέματα» του απάντησε ο χαλίφης. «Αν ήσουν ευτυχισμένος, τέλεια ευτυχισμένος, δεν θα επιθυμούσες να πάρεις αυτόν τον πύργο».

Είπαν: Η τέλεια ευτυχία αποτελείται από τόσα πολλά κομμάτια που είναι φυσικό πάντα κάποιο να λείπει.

- Όταν κανείς έχει τα πάντα δεν κάνει όνειρα, έχει μόνο ιδιοτροπίες.
- Με το χρήμα αγοράζεις κρεβάτι αλλά όχι ύπνο, βιβλία αλλά όχι μυαλό, διασκέδαση αλλά όχι ευτυχία, γιατρικά αλλά όχι υγεία, διαβατήριο για να πας παντού αλλά όχι στον παράδεισο.
- Το αυγό του κροκόδειλου και του αηδονιού κι αν εκκολαφθούν μαζί, πάλι από το καθένα θα βγει ή ένα όμορφο αηδονάκι ή ένας λασπιάρης κροκόδειλος.
- Καμία σημαία δεν κυματίζει αν δεν φυσήξει ο άνεμος και κανείς δεν δημιουργεί αν δεν κοπιάσει.
- Το χαμόγελο ούτε αγοράζεται ούτε ζητιανεύεται ούτε δανείζεται ούτε κλέβεται, εκτός κι αν σου το χαρίσουν.
- Ο πολιτισμός άρχισε στον κόσμο μόλις οι άνθρωποι άρχισαν να χαμογελούν.
- Τον Θεό δεν μπορείς να τον φτάσεις ποτέ με το μυαλό. Θα το πετύχεις μόνο με την αγάπη, αυτό το μπορείς.
- Αν μορφώσεις τον άνθρωπο χωρίς

θρησκεία, θα τον κάνεις έξυπνο διάβολο.

- Η ικανότητα του ανθρώπου κρίνεται όχι από εκείνα που αρχίζει, αλλά από εκείνα που τελειώνει.
- Η ευγένεια δεν κοστίζει τίποτα, αγοράζει τα πάντα.
- Λέγεται ότι στις εκτάσεις που κρύβεται χρυσός ή άργυρος δεν φυτρώνει χλόη, ούτε θάλλουν άνθη, υπάρχει μόνο μια κατάγυμνη γη.
- Να ευγνωμονείς τους φίλους που σε συγχωρούν, τους εχθρούς που σε κάνουν προσεκτικό, τις δυσκολίες που σε κάνουν αγωνιστικό, τις ανάγκες που σε κάνουν ταπεινό, τις κακουχίες που σε κάνουν δυνατό, τις απογοητεύσεις που σε κάνουν καρτερικό.
- Κουβαλούσε στις πλάτες του έναν αχάριστο και τον ανέβασε στην κορυφή και εκείνος τότε τον στραβοκοίταξε γιατί δεν τον απόθεσε μαλακά.
- Ένα καθαρό γάντι σκεπάζει ένα ακάθαρτο χέρι αλλά δεν θα το καθαρίσει ποτέ.
- Για να συνεννοηθείς με πολλούς ανθρώπους πρέπει να γνωρίζεις πολλές γλώσσες, με το χαμόγελο όμως συνεννοείσαι με όλους.
- Όταν συγχωρείς δεν αλλάζεις το παρελθόν, μεταβάλεις όμως σίγουρα το μέλλον.
- Τα νιάτα είναι όλο λάθη, η ωριμότητα είναι όλο αγώνες και το γήρας όλο νοσταλγία.
 - Ο δειλός φοβάται πριν από τον κίνδυνο, ο ανάνδρος κατά τη διάρκεια του κινδύνου, ο θαρραλέος μετά τον κίνδυνο.

Επιμέλεια:

Γεώργιος Μπερμπερίδης
Ιεροψάλτης

« Ε ί π ε γ έ ρ ω ν . . . »

Κάποιος Αναχωρητής έμενε στην σκήτη, προτού εγκατασταθεί εκεί ο Όσιος Ποιμήν με τους τέσσερις αδελφούς του. Ήταν καλός Πνευματικός και πολλοί Χριστιανοί από τις γύρω πόλεις πήγαιναν σ' αυτόν να εξομολογηθούν και να πάρουν τις συμβουλές του. Αφότου όμως έμεινε ο Όσιος Ποιμήν στην σκήτη, άφησαν οι άνθρωποι τον Αναχωρητή και πήγαιναν σ' εκείνον. Αυτό στενοχωρούσε τον Όσιο και έλεγε συχνά στους αδελφούς του:

- Τι να κάνουμε με τον μεγάλο τούτο Γέροντα; Οι άνθρωποι με βάζουν σε έννοια. Πρέπει να βρούμε τρόπο να τον ευχαριστήσουμε.

Μια μέρα ετοίμασαν καλομαγειρεμένο φαγητό, έβαλαν και λίγο κρασί σε μια καράφα και πήγαν όλοι μαζί να επισκεφθούν τον γείτονά τους Αναχωρητή. Εκείνος όμως, όταν τους είδε από μακριά, κρύφτηκε και έδωσε εντολή στον υποτακτικό του να πει πώς δεν ευκαιρούσε να

δεχθεί επισκέψεις.

- Πες στον Αββά σου, αδελφέ, είπε τότε στον υποτακτικό ο Όσιος Ποιμήν, ότι είμαστε αποφασισμένοι να τον περιμένουμε εδώ έξω όλη την ημέρα. Δεν γυρίζουμε στο κελί μας, αν δεν αξιωθούμε να πάρουμε την ευχή του.

Βλέποντας ο Αναχωρητής την αγάπη και την ταπεινοφροσύνη τους, βγήκε και τους υποδέχθηκε με χαρά. Εκείνοι του έβαλαν μετάνοια και τον παρακάλεσαν να καταδεχτεί να φάνε μαζί από το φαγητό τους. Συγκινημένος ο Αναχωρητής από την καλοσύνη των αδελφών, την ώρα του γεύματος, αντί για άλλη πρόποση, τους είπε:

-Οφείλω να ομολογήσω πώς όχι μόνο όσα έχω ακούσει για εσάς είναι αληθινά, αλλά ότι διαπιστώνω πολύ περισσότερα με τα μάτια μου. Είστε πράγματι άνθρωποι του Θεού, όχι στην θεωρία αλλά στην πράξη.

Επιμέλεια
Λαφάρα Δήμητρα

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ

5-7

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
2025

Γιαρωστε αυτό τον κωδικό
και γίνετε μέλος της κοινότητας
(Μεταμόρφωση)
στο Viber.

“το Θαβώρ” σε περιμένει για ακόμα μια φορά πριν ανοίξουν τα σχολεία. Ετοιμάσου για ένα αξέχαστο διήμερο γεμάτο δραστηριότητες για μικρούς αλλά και μεγάλους.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

- Το κόστος συμμετοχής ΔΕΝ είναι προκαθορισμένο, ο καθένας θα συνεισφέρει οικονομικά κατά την βούληση και την προαίρεσή του στο έργο της κατασκήνωσης.
- Η μετακίνησή σας από και προς “το Θαβώρ” θα γίνει με ιδιωτικό μέσο.